kestab tali edesi, aga om ta
all, sõs om talve lõpetus.
23. Kui kõrw sügelab, sõs lääb
ilm sulale.
24. Kui jõgi talve külmaga
wett nakab wällä aema, sõs
lääb ilm sulale.
25. Kui pada, millega kuted
se põlema nakab, sõs tulb
wihma.
26. Kui nõelus-uss laulab, tulb
suur wihma sadu.
27. Wihma-kull laulab, wihm
tulb.
28. Kui nua-laewa" (sarnane pilw
ots "lõuna ja tõine põhja poo
om, sõs tulb kuiw ilm.
29. Kui kirbud õõsel söövad ja
jõõsewa, sõs tulb wihma.
30. Kui ahju-ritsika talve,
ahju poolt akna poole lend
ovad, sõs lääb ilm sulale,
aga kui akna poolt ahju
poole lendab, sõs — külma.
31. Kui kana lend lewa, sõs tu
talwal tuis kei.

Wana uss.

1. Kui süsi põlewa pirru otsan
ennast oralises ajab, sõs tulb
katte-kuleline" (walelin) külaline
2. Kui kana tiiwa sirgu ajab, sõs
saab surnu sõna kuulda! —
3. Kui kass suud mõseb, sõs
tulb külaline!
4. Kui inimesel söögi mann pala
suust maha sadab, — tulb nälla-
line külaline.
5. Kui külast kassi poega tuas, sõs
piab tooja ta iest suure tahelise
nõgla ondma, sõs om kassi poeg
hästa terow hüri püündma! —
6. Kui koer inimese peale ringutab
sõs saab sie inimene kelle pea-
le koer ringutas, pahandust.
7. Wõstre wars piab olema säält
raiut, kos kelm ütte tarlist
nõnda sugust puud ütte kan-
nu peal kaswend.
8. Lootsiga põhja-laeud peab
sellest puust tettama, kos
kaswen murelow peasi ümmer
om, sõs olla öa kalõnn